

[Bækgaard.]

ærede medlem hr. Svend Haugaard, skal jeg kort sige, at vi kan tiltræde lovforslaget.

Handelsministeren (Lars P. Jensen): Jeg tror ikke, man kan sige, at selskaberne har været presset, for det lå helt klart, at de ikke turde påtage sig denne risiko; derfor har jeg ment, at man måtte imødekomme dem ved at fremsætte dette lovforslag om en 10 års forlængelse.

I øvrigt takker jeg for modtagelsen af lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om naturfredning.

(Lovforslaget (nr. 138) findes i tillæg A. sp. 2055, fremsættelsen i tidenden sp. 3373).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lund Jensen: Det er med en vis beklagelse, jeg anbefaler at udskyde revisionen af naturfredningsloven endnu for et år. Det vil formentlig være almindeligt bekendt, at en revision og en modernisering af denne lov længe har været tiltrængt, hvis loven skal opfylde sit formål: at værne om vort lands naturværdier og sikre de bedste muligheder for befolkningens fritidsliv.

Da loven sidst blev ændret — det var i 1961 — søgte man at løse de mest preserende problemer, mens de mere principielle spørgsmål blev henvist til behandling i en kommission. Desværre har denne kommission ikke været i stand til at afslutte sit arbejde, hvilket i første række skyldes, at den midlertidige løsning, folketinget fandt frem til i 1961, ikke har svaret til forventningerne, fordi der i den nye lovs § 22 blev indføjet en erstatningsregel, der gjorde lovbestemmelserne uanvendelige. Denne fejl søgtes rettet op i 1963, hvor folketinget vedtog en mere rimelig erstatningsregel, men ulykkeligvis blev den således ændrede lov sendt til folkeafstemning sam-

men med jordlovene og led samme triste skæbne som disse. Det siger jo sig selv, at den politiske strid, der i disse år har stået omkring jordproblemerne, i høj grad har hæmmet kommissionen i dens arbejde for at finde frem til retningslinjer for beskyttelse af naturen, som kunne vinde tilslutning her i det høje ting. Tilmed har kommissionen måttet afvente resultatet af de forhandlinger, der foregår i det af boligministeren nedsatte planlægningsudvalg, som behandler beslægtede problemer vedrørende byggeloven.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, har naturfredningskommissionen foreslået den nødløsning, at § 22 udgår af naturfredningsloven, og at den kontrol med byggeri i det åbne land, som § 22 foreskriver, fremtidig skal varetages af amtsbygningsrådene. Hvis man til sin tid skulle vælge denne løsning, må det efter min mening kun ske under den udtrykkelige forudsætning, at amtsbygningsrådene forsynes med naturfredningsmæssig sagkundskab. Det vil ikke være tilstrækkeligt, at der stilles teknisk bistand til rådighed, der må også ske en udvidelse af amtsbygningsrådene med et eller flere stemmeberettigede medlemmer, der udpeges af kulturministeren som særlig fredningssagkyndige.

Jeg tillader mig derfor at henstille, at disse betragtninger indgår i de fortsatte drøftelser i naturfredningskommissionen og i boligministeriet, inden den af kommissionen foreslåede lovændring foretages.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse, idet jeg håber, at kommissionen kan tilendebringe sit arbejde så betids, at vi kan foretage den tiltrængte revision af naturfredningsloven i næste samling. Såfremt der ikke fra anden side fremsættes ønske om udvalgsbehandling, agter jeg ikke at foreslå nedsættelse af udvalg.

Jens Chr. Christensen: Venstre kan anbefale lovforslaget.

Thestrup: Også fra mit partis side kan vi anbefale lovforslaget.

Jeg finder ingen anledning til at gå ind på en diskussion af, hvorvidt vi skal sætte bestemmelserne i landsbyggelovent § 5 og § 20 ind i stedet for § 22 i naturfrednings-